

ПЛЕВЕНСКИ НОВИНИ

СЕДМИЧЕНЬ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ: И. В. Бакаловъ.

Въ отговоръ на една клевета

До Редакциите на вестниците „Плевенски Нивини“, „Северно Ехо“ и „Погледъ“.

Господинъ редакторе,

Отъ известно време на-
самъ четеи въ нѣкото плѣ-
венски вестници и аноним-
ни позиви, да се ширят ано-
нимния писачъ, който съ
крокодилски сълзи плаче
надъ обеземленитѣ Горно-
Митрополчени. Явно е тукъ,
че писача е пъленъ съ зла-
ба. Загрижилъ се за Гор-
но-Митрополчани, че били
ограбени отъ цинци. Ами
зашо той не имъ помогне,
кога и какъ е помогалъ?

Лесно е да правишъ де-
магогия, а трудно е да по-
могнешъ искренно.

Не бихме си задали трудъ
да отговаряме на анонимни
писачи, ако обаче не се по-
менуващо името на Горно-
Митрополчени и онова на
Я. Наумовъ. Дали ние, кои-
то всѣки денъ имаме тър-
говски сделки съ Янаки
Наумовъ, не го познаваме
или ония, които нѣматъ
куража да подпишатъ оно-
ващо сѫ написали. Нека
не се грижатъ тѣ за насъ,
зашо ние се считаме че
можемъ да се защитимъ.

За истинността на горното, което изнасямъ, се подписваме саморъчно:

Парашкевъ Димитровъ
Вл. Д. Вачевъ, учителъ
Цонко Стоевъ
Василь Нановъ
Петъръ Василовъ
Парашкевъ Неновъ
Павелъ В. Коцовски
Павелъ Георгиевъ
Русанъ Ив. Бояджийски
Спасъ Пачевъ
Димитъръ Качармазовъ
Пачко Ангеловъ
Дончо Трифоновъ
Лечо Динковъ
Илия Николовъ
Иванъ Д. Ненковъ
Лачо Симионовъ
Яно Мреница
Миши Урбанъ
Цеко П. Беновъ
Петъръ Кировъ
Марко Цоловъ
Цено Лукановъ
Александъръ Ненковъ
Расимъ Шабаковъ
Маринъ Тодоровъ
Петъръ П. Младеновъ
Петко П. Младеновъ
Ангелъ Томовъ
Бето Върбановъ
Стефанъ П. Срънка
Парашкевъ Петровъ
Маринъ Найденовъ
Вето Ивановъ
Цеко Дашовъ
Юзефъ Сабо
Димитъръ Николовъ
Петъръ Христовъ
Андрея Лукановъ
Коцо В. Коцовски

Мариинъ Лачовъ
Андрея Булерацъ
Банко Ниновъ
Янко П. Грънчаровъ
Цако Василовъ
Василь Ангеловъ
Яно Находа
Василь Вутовъ
Петъръ Дащенъ
Петъръ А. Павловъ
Коци Стоевъ
Яно П. Северинъ
Георги Ивановъ
Петко Първановъ
Симионъ Гицовъ
Петко Еремиевъ
Пан. Димитровъ
А. Шпрохъ
Иозефъ П. Миколошъ
Тод. Л. Цвѣтковъ
Пъчо Андреевъ
М. Адамикъ
Сава Илионовъ
Ненко Ангеловъ
Мацо Кабланъ
Павелъ Цоновъ
Василь Коцовъ
Симионъ Костовъ
П. В. Христовъ
Дим. Павловъ
Яна Ив. Хрушка
Доно Петковъ
Стоянъ Николовъ
Цеко Христовъ
Яно Лавровичъ.
Миши Тополски
Иозефъ Пушкаръ
Пав. Ферковъ
Иозефъ Северинъ
Ст. С. Скора

Палю Я. Чеманъ
Павелъ Станчевъ
Стоянъ Симоновъ
Георги Петковъ
Петъръ Поповъ
Цеко П. Пецовъ
Фрицъ Ф. Дехъ
Филипъ Дехъ
Матея Ниновъ
Адамъ Мотовски Ст.
Коцо Г. Пазвански
Миши Мега
Палю П. Срънка
Иванъ Цековъ
Никола Цвѣтковъ
Тодоръ Ценовъ
Т. П. Антоносъ
Илионъ Гицовъ
Георги П. Бетунски
Найденъ Михаловъ
Иото Доновъ
Велико Христовъ
Христо Петровъ
Цв. Сп. Ванчовъ
Цеко Василовъ
Иото Вътевъ
Тодоръ Мариновъ
Петко К. Грънчаровъ
Ангелъ Василовъ
Иванъ Андреевъ
Иванъ Велчовъ
Данчо Станевъ
Хр. В. Вълковъ
Яно Булерацъ
Трифонъ Василовъ
Вуто Дашовъ
Маринъ Тошковъ
Цано Петровъ
Илионъ Първановъ
Величко Пачковъ

Река П. Попова.

Отъ нѣколко години
въ насъ се лансира като
добра писателка-беле-
тристка нашата уважае-
ма съгражданка, г-жа
Рена П. Попова, редак-
торъ подлистника на в.
„Северно Ехо“.

Скромна, безъ да шу-
ми около името си, нѣ-
що което правятъ много
отъ нашите бездарни
писатели, г-жа Попова е
поднесла до сега на чи-
тащото общество много
разкази, импресии и
стихове въ проза, които
се отличаватъ съ изис-
канъ и цвѣтистъ стъль.

Г-жа Попова е уве-
кателна разказвачка; тя
винаги умѣе да увлече
читателя и въ най-дребното събитие, което винаги е майсторски пре-
дадено и разработено.

Преди две години тя издаде първата си книга — „Интимни ве-
чери“ — разкази, които имаше голѣмъ успѣхъ. Почти цѣлата наша
серииозна критика отбележа, че тя заслужено ще се затвърди като
една отъ добрите белетристки у насъ. Тѣзи дни г-жа Попова издаде
втора книга — „Сѣнки“ — разкази. Въ новите разкази сѫ дадени
като сѣнки хора отъ всички обществени слоеве, които се мѫчатъ да
превъзмогнатъ несгодите на живота и да станатъ негови победители.
Но всички стремежи сѫ на праздни — тѣ оставатъ излагани, обезсърд-
чени — истински сѣнки въ живота.

„Сѣнки“ — новата книга на г-жа Рена П. Попова препоръчваме
на всички наши читатели.

Изданието е красivo и струва само 10 лева. Продава се въ вси-
чи книжарници и будки на града.

ПОСЛЕДНИ НОЩИ

(МЕДАЛИОНИ)

Приятель, младъ дипломатъ, спалня. А тази кашлица бѣ при-
почна така да ми разказва:

Ако въ срѣда вечеръ, срещу четвъртъкъ, печката ми не пуш-
ше, днесъ щѣхъ да бѣда годе-
никъ на Дора. Странно на пръвъ

погледъ, но така е. Въ срѣда
вечеръ, печката, като никога,
запуши и ме принуди да отво-
ря прозорците. Въ студена стая

не е твърде приятно да се стои
и вмѣсто да ида, както обикно-
вено, въ кафене „България“,

запихъ се у малката брю-
нетка Лили. Познавашъ я добре.

Въ веселие и приятности
закъснѣхъ твърде много, и по-

нейна покана османахъ да спя —
на канапето въ столовата,

съседна до спалнята й. Преди
да си пожелаемъ лека нощъ, тя

настоя да дамъ моята „честна
дума“, че нѣма да я „безпокоя“
презъ нощта. Давамъ ѝ я. Поис-
ка и материалъ залогъ, като допълнение на моята честна

дума. Давамъ ѝ портфейля си.
Раздѣлихъ се и тя остави вра-
тата незаключена, а полуотворена.

„Спалнята ми е пре-много
отоплена“, каза тя.

Легнахъ, но сънътъ ми бѣ-
гаше. Загледахъ се въ играю-
щите сѣнки по стените, отра-
жения на луната. Вслушвахъ се

въ шума на вънънъ бушуващия
вѣтъ, тикъ-такането на стен-
ния часовникъ и долитащите до

ушите ми отъ съседната спал-
ня отъ време на време чести
покашлювания. Навѣрно Лили

е понастила, казвахъ си. Тя е
нежна. Продължавахъ да лежа.

Не ми се спеше, а скуката по-
чна да ме обхваща. Чернияятъ

призракъ на самотността, като
че ме дебнеше отъ жгъла на

стаята. Ужасъ ме обхващащъ.
За щастие, пакъ по-силно по-

кашлюване чухъ отъ нейната

спалня. А тази кашлица бѣ при-
змакъ на животъ. Далечъ отъ

менъ скуката, казахъ, и въ мра-
чината, препижвайки се въ сто-
ловетъ, се вмѣкнахъ въ нейна-
та спалня . . .

На утрото азъ считахъ себе
си за безчестникъ: бѣхъ нару-
шилъ своята дума. Разбира се,
че сутринта рано, измѣквайки
ки се отъ нейния домъ, азъ не
направихъ намекъ за портфей-
ла си. А въ него бѣше послед-
ното ми парично състояние и...
и портрета на бѣщащата ми го-
деница . . .

Снощи една изненада. Получавамъ следнитѣ нѣколко слова
отъ Дора: „Безполезно е да
искате отъ родителите ми моя-
та рѣка. Вие поставихъ на из-
питание Вашата толкозъ лжти
засвидетелствувана къмъ мене
вѣрностъ, за да останете вѣ-
ренъ на себе си и на Вашето
минало. Не Ви упрѣвамъ.
Единъ съветъ. Недейте никога
се жени! Наслаждавайте се отъ
цѣла градина на живота, съ
нейнитѣ цвѣти и моля ви, вмѣ-
сто да внасяте и отглеждвате въ
къщи само една саксия — била
тя съ най-крайното цвѣте! За
неизлишно считамъ да ви пре-
дупредя, да не си правите на-
празнъ трудъ да ми врѣщате
портрета. Азъ този вече го
имамъ. Една непозната менъ
дама, изглежда да е съ много
добро сърдце, ми го изпрати
тази сутринъ“.

Азъ, разбира се, вследствие
тази бележка, нѣмакъ куража
да направя своето предложе-
ние. Ахъ, тази печка! Ако въ
срѣда вечеръ не димъше, днесъ
щѣхъ да цѣлувамъ снѣжните
ржчици на Дора.

— Ти какъ мислишъ върху
това приятелю, обърна се той
къмъ менъ.

— Нищо не мисля — отвѣ-
нахъ и се засмѣхъ.

— И вие, прекрасни читател-
ки, недейте мисли нищо, не
тѣрсете, не ровете смисъла и
 причината на всичко де е . . .

Д-ръ Ник. Ив. Печигарговъ

ПРИЕМА ВОЛНИ ЕЖЕДНЕВНО ПО

ОЧНИ-УШНИ-НОСНИ И ГЪРЛЕНИ БОЛЕСТИ.

Отъ 8—12 пр. пл. и отъ 2—6 сл. пл.

Празнични дни само сутринъ.

Кабинетъ срещу паметника, въ зданието на

Ив. М. Печигарговъ.

БОЛНО ВРЕМЕ

На нашият градъ въ много начинания не му върви. Наблюдаватъ се много лоши явления, които се отразяватъ твърде зле на плъвенското гражданство.

Много се говори за нашата държавна болница, че тя е единъ институтъ съ видно име, отговаряща на всички изисквания като модерна окръжна лъчебница, обаче, това което се говори всрѣдъ обществото, има нужда и отъ едно допълнение, а то е, че само за нѣколко години 5 души специалисти: д-ръ х. Генчевъ, д-ръ М. Поповъ, д-ръ Ив. Поповъ, д-ръ Пасховъ и д-ръ Печигаровъ, изглежда вече, че всички тия добри лъкари я напуснаха безвъзвратно.

Уволнени ли бѣха тѣ? Сами ли си подадоха оставките? Коя е въобще причи-

ната, която ги е заставила да напуснатъ болницата? Този въпросъ трѣба да получи своя отговоръ, защото тѣ сѫ обществени служители, а обществото трѣба да узнае самата истина. Интересно е сѫщо да се узнае дали почитаемата дирекция на нарочното здраве е поискала обяснение на единъ поне отъ тия г-да лъкари, а именно: заплатата ли е малка, работата ли е непосилна, шефа на болницата ли е причина, интриганство ли има и най-после защо това става най-много въ плъвенската болница? Защото, знае се, че въ много градове, въ държавните болници работятъ специалисти лъкари по 15—20, даже и по 30 години, а въ Плъvenъ не могатъ да се задържатъ поне 5 години.

Бакал.

Христо Качармазовъ

нѣма да приема на именния си денъ.

Д-ръ ДИМО ЛЕСИЧКОВЪ

Вътрешни и венерически болести

Специаленъ отдѣлъ електротерапия (Диатермия) за лъкуване на остьръ, ставъ и хронически ревматизъмъ, парализъмъ, невралгии и пр.

ул. Болнична, срещу Земедѣлската Банка.

Телефонъ № 102.

ПЛЪВЕНЪ.

ЛЪЧЕБЕНЪ ИНСТИТУТЪ Д-ръ МИКРЕНСКИ

ОТДѢЛЪ:

Хирургия
Гинекология
Акушерство

ОТДѢЛЪ:

Зъболѣчение
Уста и гърло
Лаборатория
за изкуствени зѣби
Завежда Д-ръ Петковъ.

ПЛЪВЕНЪ — срещу Земедѣлската банка.

РЕВМАТИЗМА

— слабъ и остьръ — невралгия и ишиасъ се лъкуватъ само съ помадата „РАДИУМЪ“

която бързо унищожава тия болести. Гърсете „Радиумъ“ при представителя й Цвѣтанъ Томовъ — Плъvenъ, съръ-пазаръ

Определение № 3450. Плъвенски окръженъ съдъ, въ разпоредително заседание на 5 декември 1928 година, въ съставъ: Подпредседател Тр. Банковъ, Членове: Кр. Н. Пашовски и с. к. Ал. Данчевъ, при секретаря П. Лазаровъ, следъ като изслуша докладваното отъ члена Крумъ Н. Пашовски и като взема предъ видъ, че по гражданско частно производство № 967/1928 год. сѫ изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усиновяването ще бѫде полезно за усиновяния, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконороденитъ деца и пр. сѫдътъ, опредѣли: Допуска усиновяването на Антонъ Христовъ отъ с. Ралево отъ Петко Цвѣтановъ и Трифонъ П. Цвѣтанова отъ с. Ралево.

Подписали: Подпредседател Тр. Банковъ, Членове: Кр. Н. Пашовски и Ал. Данчевъ с. к., секретаръ П. К. Лазаровъ.

Върно. Председателъ: Ал. Юрдановъ.

Секретаръ: М. Цокевъ.

Плъвенско градско общинско управление

Обявление № 1501.

На 9-януари, 1929 год. 10 часа предъ обѣдъ възв общинското управление ще се състои:

1) Търгъ съ явна конкуренция за доставка на пожарникарски тръби на приблизителна стойност 22000 лева.

2) Търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на наемател общински дукени № 1, 1-а, 7, 63, 63-а, 63-д, и 63-е, за време до 31-мартъ, 1931 година.

Залогъ 10% въ банково удостовѣрение.

Тръжнитъ книжа сѫ на разположение въ финансово отделение на общината. Отъ кметството.

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“ — Плъvenъ № 2

Лозарскиятъ Плѣвенъ

Плѣвенъ е лозарски центъръ. Поне така се смѣта отъ всички. Обществениците сѫ ми, когато сѫ заговорвали за неговото бѫдеще, винаги сѫ изтѣквали, че той е въ всестранното развитие и подобрене на своето лозарство. Чрезъ него ще се даде възможност и на ония отъ крайнитѣ квартали, които сѫ безъ особени доходи, да подобрятъ своето материално положение, като засадятъ десертни грозда.

Климатическите условия даватъ възможност на Плѣвенъ да се затвърди като постояненъ лозарски центъръ.

Плѣвенскиятъ вина, добре сортirани иматъ добъръ пазарь и се търсятъ. Плѣвенското вино не се гледа съ пренебрѣжение, както това бѫше преди нѣколко години.

Разбира се, че трѣба да се вложатъ още усилия и добросъвестностъ, за да се извоюватъ първи мѣста на винения пазарь, било въ настъ или въ чужбина.

Плѣвенци, разбира се, ще трѣба да направятъ тия усилия и покрай тѣхъ да го рекламиратъ.

Въ Германия, напримѣръ, въ Рейнската областъ, която е най-голѣмия винено-производителенъ центъръ, сами общините сѫ се засели да рекламиратъ вината по единъ много оригиналъ начинъ, който дава добри и положителни резултати.

Общините раздаватъ безплатни реклами марки, които изобразяватъ весели хора, държщи чаши съ кипящо вино, а подъ тѣхъ сѫ сложени надписи: „Пийте винаги Къолнско вино“, или „Вината на Къолнъ сѫ славата на Германия“ и пр.

Тия марки задължително се лепятъ на всѣко писмо, което се отпраща отъ Къолнъ и по такъв начинъ се постига до голѣма степень едно ефикасно рекламиране.

Ние, разбира се, сме далечъ още отъ производството на нѣмци, французи, италиянци и др., но когато търсимъ пазарь за нашите вина, ние би трѣбвало да употребимъ и рекламираното срѣдство, било на винарѣтъ отъ Рейнската или друга областъ.

Това е единъ важенъ въпросъ за Плѣвенъ и той би трѣбвало да се постави на обсѫждане.

ХРОНИКА

Въ редакцията ни още не е получена статия на г. Ив. Миндилниковъ — отговоръ на Г. Червенковъ, за износа на десертнитъ грозда на чуждия пазаръ.

Горното съобщаваме на всички, които ни запитватъ за публикуването на въпросната статия.

На 30 декември м. г., въ клуба на Демократическата партия, членът отъ централното бюро, г. професор Петко Стояновъ говори върху „Политическото и стопанско положение на нашата страна“. Салона бѫше масово препълненъ.

Сѫщата ноќь, г. Стояновъ заминава за София, изпратенъ отъ бюрото на организацията и множество партийни приятели.

Срещу новата 1929 година почина нашиятъ добъръ съгражданинъ Стефанъ Ил. Кръстановъ, адвокатъ.

Покойниятъ бѫше единъ отъ скромнитѣ плѣвенски граждани, уважаванъ както отъ гражданиството, така и отъ адвокатката колегия.

Нашите сърдечни съболезнования къмъ опечаленото семейство.

На 12 т. м. тухната организация на Демократическата партия въ гр. Тетевенъ е започнало издаването на в. „Зовъ“.

На новия събратъ пожелава-
ме усѣхъ.

На 12 т. м. туристическото д-во дава въ салона на „Съгласие“ своята традиционна вечеринка.

БАЛКАНСКО
мазно сирене и кашка-
валъ макарони съ яйца, фиде-
ти, кускус и др. колониални
стоки ще намѣрите въ магазинъ
„ЛЕВСКИ“
(до Земедѣлската банка).

МНОГО ВАЖНО ЗА ЛОЗАРИТЪ.

Съобщаваме, че закупихме салкъмовата гора на Романъ Дачевъ, край града — между шосето Ловечъ и парка, която разпродаваме на декаръ—пъртове, колове и кастрежъ.

Желающите да се отнесатъ до продавача: Хр. Петровъ (Тангото), складъ на дърва срещу Плѣвъ, търговска банка.

Продаватъ се ценни имоти.

1. Въ с. Горна Митрополия: ниви, дворове и две къщи;
2. Въ с. Коиловци 3 ниви — 55 декара и
3. Въ с. Гулянци ниви и ливади — 46 декара.

Споразумение при Мито Костовъ — Плѣвенъ (домъ срещу клиниката на д-ръ Н. х. Генчевъ).

Дърва Брашно Трици

най-ефтино продава

Георги Бояджиевъ

задъ банка „Напредъкъ“

Телефонъ № 151.

ЕДНО СЪБИТИЕ ЗА Плѣвенъ.

Следъ войната Плѣвенъ отбелѣза като най-добъръ организаторъ на пивница симпатичния и известенъ

Г. Иото Христовъ

когото консулаторитъ и любителитъ на хубави напитки и храна накратко наричатъ

Царя на виното.

г. Иото Христовъ, нареченъ още и само „ИОТО“, отъ 1 януари 1929 г. напусна досегашното си тѣсно и неудобно за многобойната му клиентела заведение и нае досегашната бирария на Коста Лазаровъ.

Тукъ при завидна обстановка нашия добъръ Иото има пълна възможност да развие своите неизчерпаеми таланти на организаторъ — кръчмаръ.

Посетете новата пивница на г. ИОТО Христовъ за да получите наслада и удоволствие.